

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

172. Skärkinds gamla kyrka, Skärkinds hd.

Pl. LVIII. Fig. 1.

Litteratur: W. 58; Upps. univ. bibl. cod. R. 552, J. H. Schröders saml.; J. A. Broman, *Om Skärkinds socken i Östergötland*, ak. afh. under inseende af prof. J. H. Schröder, Upsala 1851, s. 10; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 72; *Reseber.* 1861, s. 26, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1876, V, s. 25, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 16, teckn.

J. H. Schröders samling har under nr 38 en teckning med riktig läsning av inskriften och följande uppgift: »Den här aftecknade runstenen fanns sommaren 1844 vid nedrifning af Skärkinds gamla kyrka i Östergötland. Den utgjorde nedersta stenen af muren», vilken uppgift även Broman giver. P. A. Säve 1861 och C. F. Nordenskjöld 1876 funno den liggande å marken v. om gravkoret å gamla kyrkogården.

Runstenen står nu rest på Skärkinds gamla kyrkogård norr om gravkapellet.

Ämnet är grå granit. Höjden är 2,85 m, bredden över korset 60 cm, vid foten 70 cm.

Ormhuvudet har kluven nos och en kort gadd. Korsets fot är öppen nedtill.

Inskriften börjar utan skiljetecken. I **fastulfr** har **t** bågformig bistav 1 cm nedom stavens topp. I **rustin** är **r** upptill något, på mitten blott genom en lindrig böjning åt vänster skilt från **u**, även **r** i **ristu** är mycket öppet. I **ristu** saknas vänstra bistaven till **t**, i **stin** övre staven av **in**, uti **iftr** övre staven av **if** samt övre bistaven av **f**, som suttit högt upp, då staven är bevarad 4 cm från den nedres utgångspunkt, vilken börjar 1 cm från staven. Den avlidnes namn läses av C. F. Nordenskjöld **slibi**, av föreg. däremot **stibi**, vilken läsning torde vara riktig. Endast högra bistaven i **t** är visserligen av samma djup som staven, så att på den grund läsningen **slibi** vore i sin ordning, men på vänstra bistavens plats finnes dock en grund fördjupning, som kan vara den vänstra bistaven till **t**, ehuru den stannat vid en antydning; i **b** utgå bistavarna upptill och nedtill 2,5 cm från stavens spets. Efter **sin** finnes blott en punkt, efter **stin** och **þina** är övre punkten bortslagen.

Ristningen är djup med undantag av slingans slut, som ristats med rätt grunda linier.

Inskriften är alltså följande:

kutr : uk : fastulfr : uk : burn : uk : rustin : þir : ristu : stin : þina : iftr : stibi : faþur : sin · kuþan

Fsv. motsvarigheter till ristningen **burn** utgör formen *Börn*, som Lundgren, *Personnamn*, s. 24, säger flerstädes förekomma; **rustin** är fsv. *Rodhsten*, SRP. n. 1900 (1383) Södm. Ristningen visar samma förlust av *dh* som då *Rodhsten i Lungom* SD. ns. II, 141 (1409) tecknas *Rosten i Lyongum* s. 140 (1409).

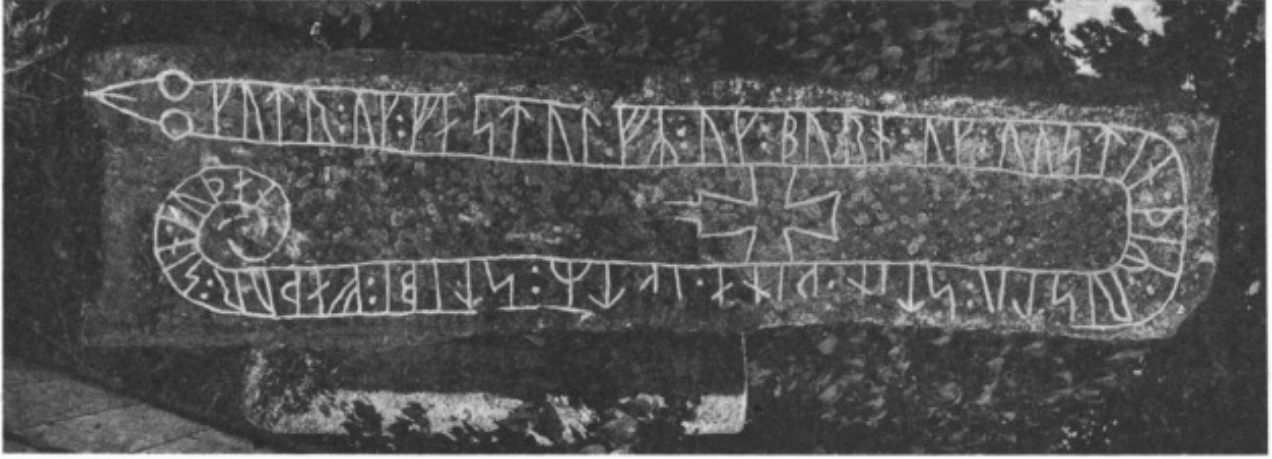
Till en ristning **slibi** finnes ingen fsv. motsvarighet men väl till **stibi**, näml. enligt Lundgren: *Stybbe* SRP. n. 2945 (1398) När., *Niclis Stybbason* SD ns. I, 526 (1406) När., *Niclas Stibbason* SRP. n. 2722 (1394), och detta namn förklaras ock lätt som ett kortnamn till *Styrbjörn*. Ristningen **stibi** är ack. sing. av **Stybbir*, en äldre form av detta kortnamn.

Fonetisk transskription:

Götr ok Fastulfr ok Börn ok Röstēn þēr rēstu stēn þænna æftir Stybbi faður sinn göðan.

Översättning: Göt och Fastulf och Björn och Rosten de reste denna sten efter Stybbe, sin fader god.

0 | | | | | | | | | | | | | | | | 1m.

1. Ög. 172. Skärkind.